

...a i lica objekta su volje za podizanje
inopucom koncentracijom principa ne
navi kut, ali i jedna koji gradi koji može
neću, niti i jedna koja je, niti jedna oba
ar, ne prostor svijeta nego volja subjekta
i bedili shvatimoli ga kao slikara volje
svake granice to je kon ovog vertikaln
biteltem bez materijala, arhitektom
i svobu očasniku paradoksalnost, a un
ona se nadposiže naša izvan onih pro
sama - odricanje je oporilo, opustosti
njenicu, i to želim naglasiti, dragocne
u polemike mi ne inzistiramo - ako t
aku sunitu u odnosu prema umjetnos
i nepodere imao pri ruci samo nekolic
begove slike bile korak obrnuto propo
acija nemoguće, jedna struga uzalu
noga i sredstvima drugoga, on nije usk
dalo mu je nastalo kao dalo umirko
naći - postoji odgovor, ono znači pok
piti, onjer ako se upitanio o namjer
koristiti ubiv, isnovjedan, čisto or
e zasniva se na eklatovima koja, i
usu 'burista', derivativna odgoja tr
in sredstava, izvan samih materijala
što se poduzeto spominjenti poju, što
prema crnom i bijelom utoliko gore
mčinu, koje su ne žive, bezizvaja odgo
kobom se napućiiti sobom ovaj prosto
ova odricanja ekstremni raspon ne de
preproduke opostranim opunvacanjen
u drugom slučaju zbraćanjem, plus,
ivulja nije nužna, kao što nije nužan r
njegovo prisustva, pretnodno opust
ko crta i živ i mrtav mogu se smjestiti
om, zelenom, da bi postigao dalo, koji
ootrebnje, zbilja, međunar u koji zam
neke elementarne pladi, samo u svojo
piti i ne biti, plus i minus, život - ne ži
tčinu, suđenjem, bez međuprostora,
or kao etički kompleks, a svako poje
iza ispisuje maksimume na ostrim pr
u oprećanju koji morali neminovno
rnoo pred sekundarnim, elementarn
oljubuci se voljom, knifer, unatoč s
va kušaju, opale ne dotiču. Eto onrava
n, isto kao i geometrijskim slikar
metrijski rječni u službi slične nu
velikog nihilističkog arhitekta, tra
vooor de najstrožoj liniji, u pravoni
e zvati epzaktinima, ima dvostruku
na što pomislamo skoro u pravilu
se pojam 'geometrijskog' odnosi na s
matematikom, epzaktno je samo su
na posernost slikar epzaktinili sre
onetriza od iruća, među onima koji
ajali trokut i šestar da označe svoje
e ootolegno, da velik dio akademizma

Anabel ZANZE

18. 05. - 10. 06. 2006.

GALERIJA FORUM

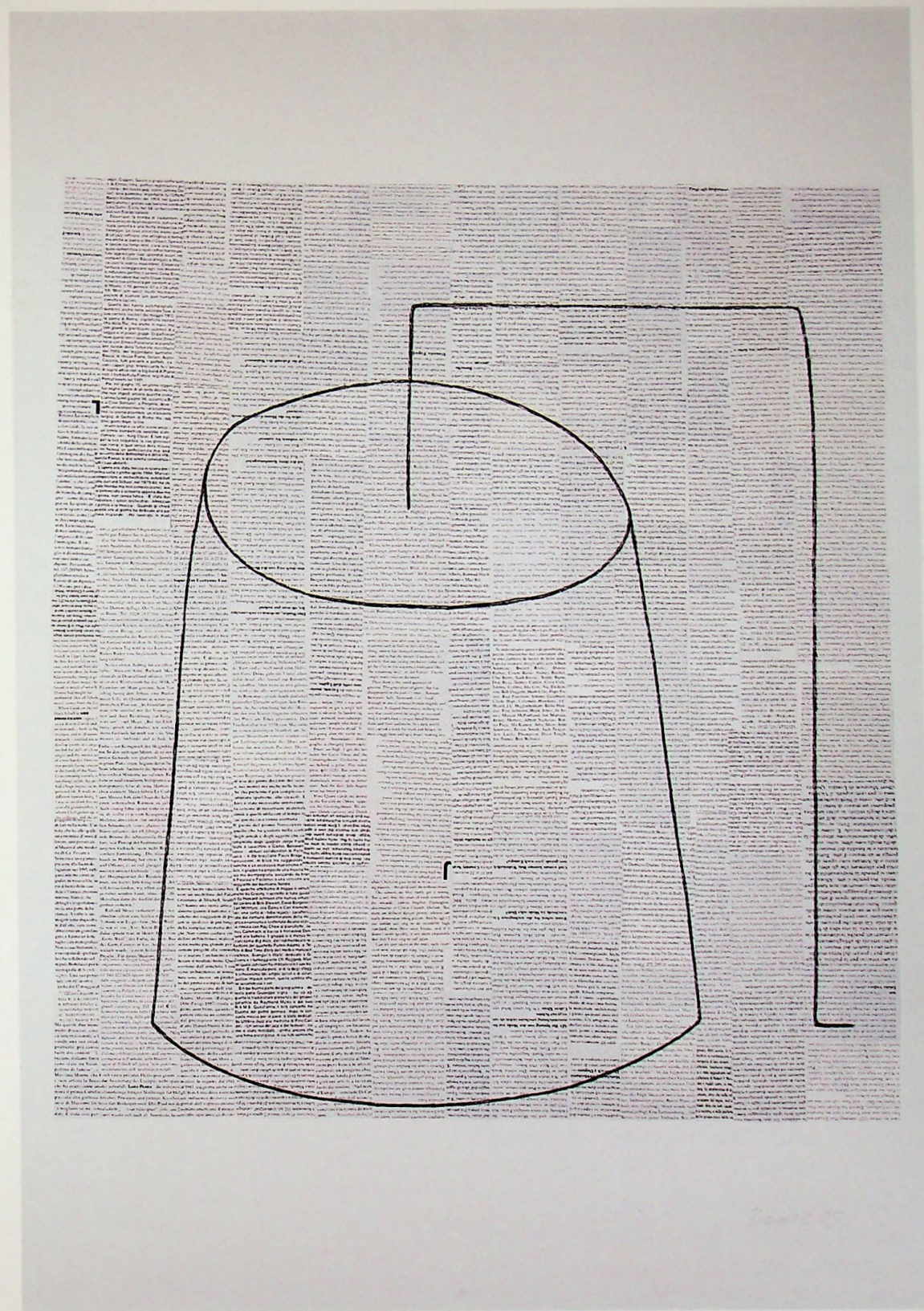
PISMO, SLIKA

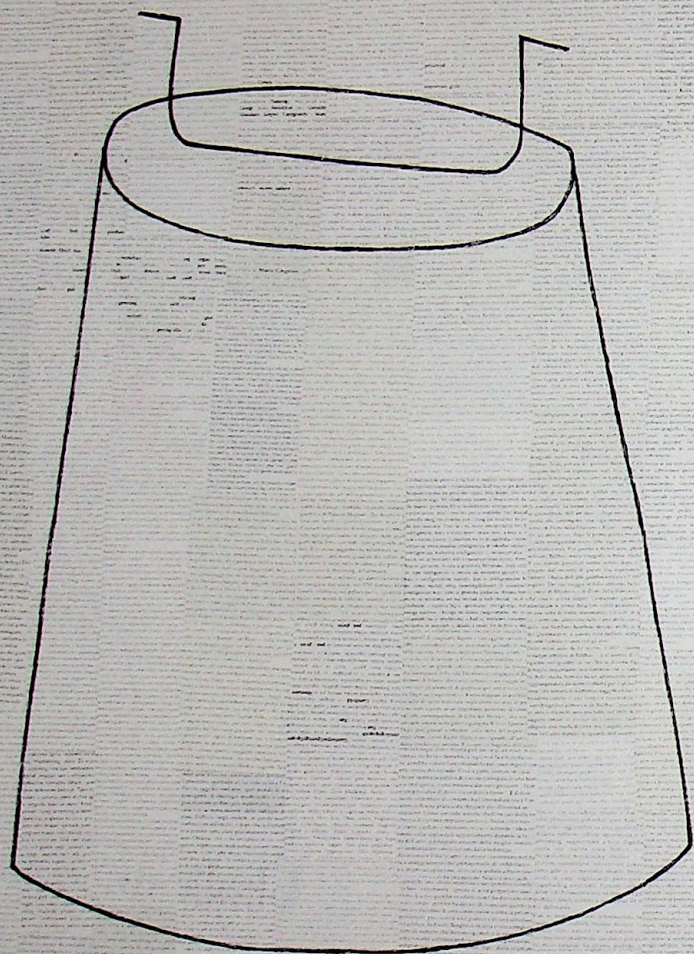
Slike, crteži, kolaži Anabel Zanze

Povijest umjetnosti dvadesetog stoljeća djelomično je povijest raskida slike i priče. Slika se odricala priče kao zgrada ornamenta. Bila je slobodna primati input asocijacija, ali je uzvraćala gordom neporočnošću čiste likovnosti. U djelu slikarice Anabel Zanze stvari su postavljene neočekivano obrnuto. Priča, otjelotvorena mravinjakom svojih čestica, glasova-slova, skupova slova-riječi, redaka, stupaca...viđena je kao slika. I tu razinu vidljivosti priče ova ljubiteljica paradoksa izvrće na različite načine. Cjelina teksta ne zadaje se na pojmovnoj razini, nego na kadru stranice: one preuzete, one rezane, montirane, kolažirane. Značenje pisma pritom je potisnuto na ulogu povremenog svjedoka. Ponekad strani jezik oslobađa od primisli na priopćeno, ponekad pogled između redaka ubere sintagmu koja upućuje drugamo i daleko. To je slučajno, inducirano čitanje, putovanje po labirintu neizvjesnih susreta s dvojbeno prepoznatljivim citatima. Ako su retci uglovi, iza ugla može se susresti roman koji se svodi na, primjerice, "mi smo čestita protestantska obitelj" - bez pretpovijesti i sa svim mogućim inačicama sudbine... Nepoznatost i pojavnu začudnost teksta Anabel Zanze ponekad časti ispisujući ga vlastitom rukom, iznova, u nekoj vrsti divne i nevine rekreacije, količinom strpljenja koja je dovoljna za žrtveni čin. Ponekad se blok teksta razbija na stupce, u njemu se otvaraju bijeli prohodi kao u Kniferovim meandrima, pa se i zavijugaju gradeći polje nekog organskog op-arta. Možda doba bivšeg pisma i bivših nijansi ispisuje svoj odlazak, legitimira se novom nerazumljivošću i prevodi se na neku drugu,

krupnije zumiranu razinu. Ali tu ne prestaje zahvat Anabel Zanze. Nakon igre sa smislom pisma, s njegovim vraćanjem u nemuštiju jezik, ona ga vraća u opću podlogu za pojedinačni zahvat. Bilo da mu pridružuje svoja, jednokratna, izmišljena slova, bilo da na tekst intervenira kolažiranim umetcima ili pak crtežima. Ti su crteži, što je karakteristično za ovu slikaricu, rezultat oprečnih nagnuća i mogućnosti. S jedne strane ona je sposobna za krhku, odlučnu, filigransku linearnu preciznost, s druge voli izražajnu mrlju iz uspomena na art brut. Između tvrdoće i mekoće, organike i stilizacije, nadenog i preobraženog, sebe i sebe, Anabel Zanze slobodnih ruku vježba uzle, ili zauzetih ruku vježba slobodu.

Željka Čorak

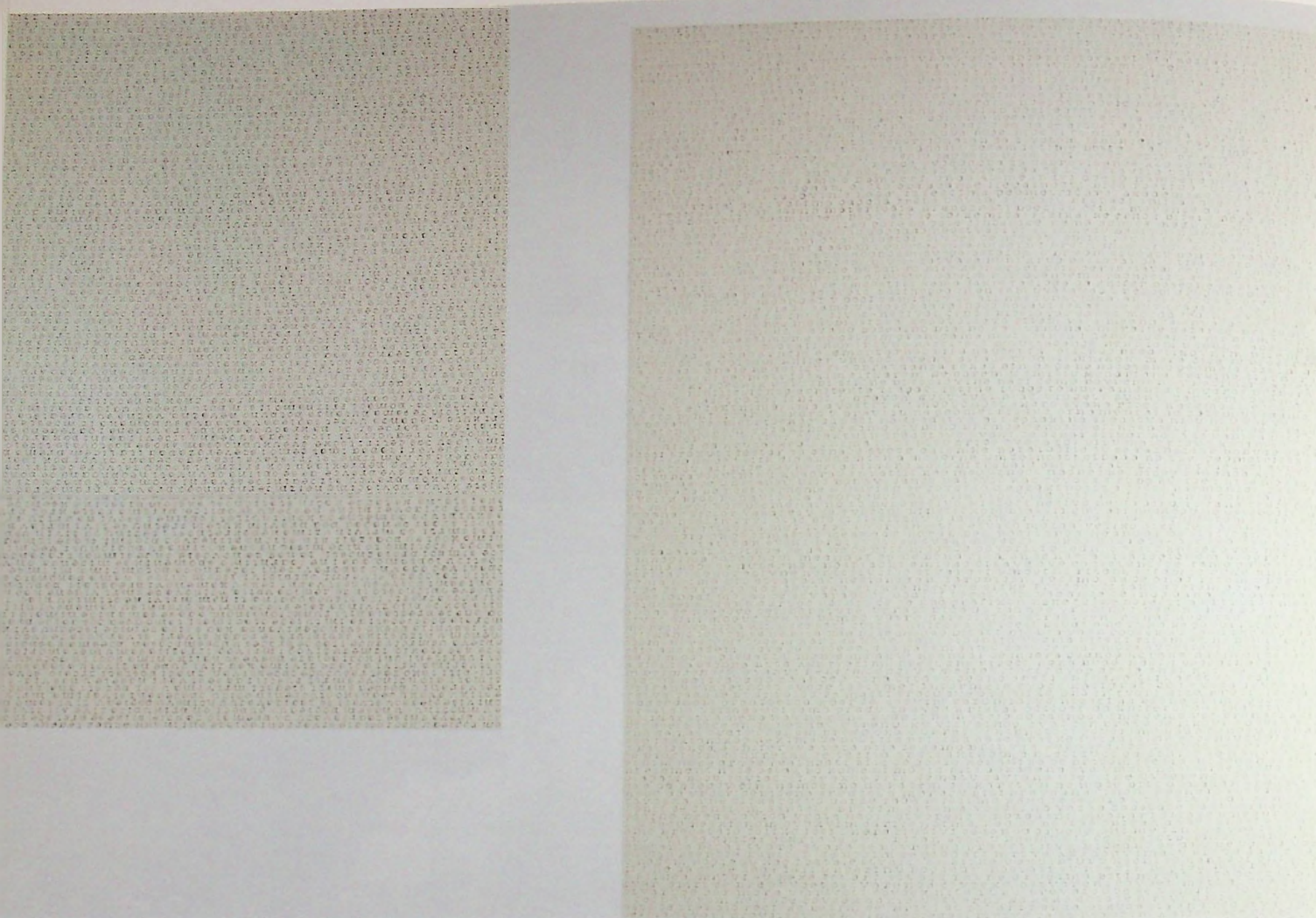
izra
irik
oris
stop
reme
plin
isat
umar
napc
ermi
orna
njim
amoi
osob
koqa
Pjesi
nanc
ormi
nisa
pono
arur
ekin
enih
asne
nčic
ovoj
krat
temi
bini
nevi
tere

sonc
prvi
ođen
čudr
sonc
stao
irke
ranc
jezn
čita
nosn
ispu
pore
enon
umil
ravr
nača
plat
sami
atre
canj
nova

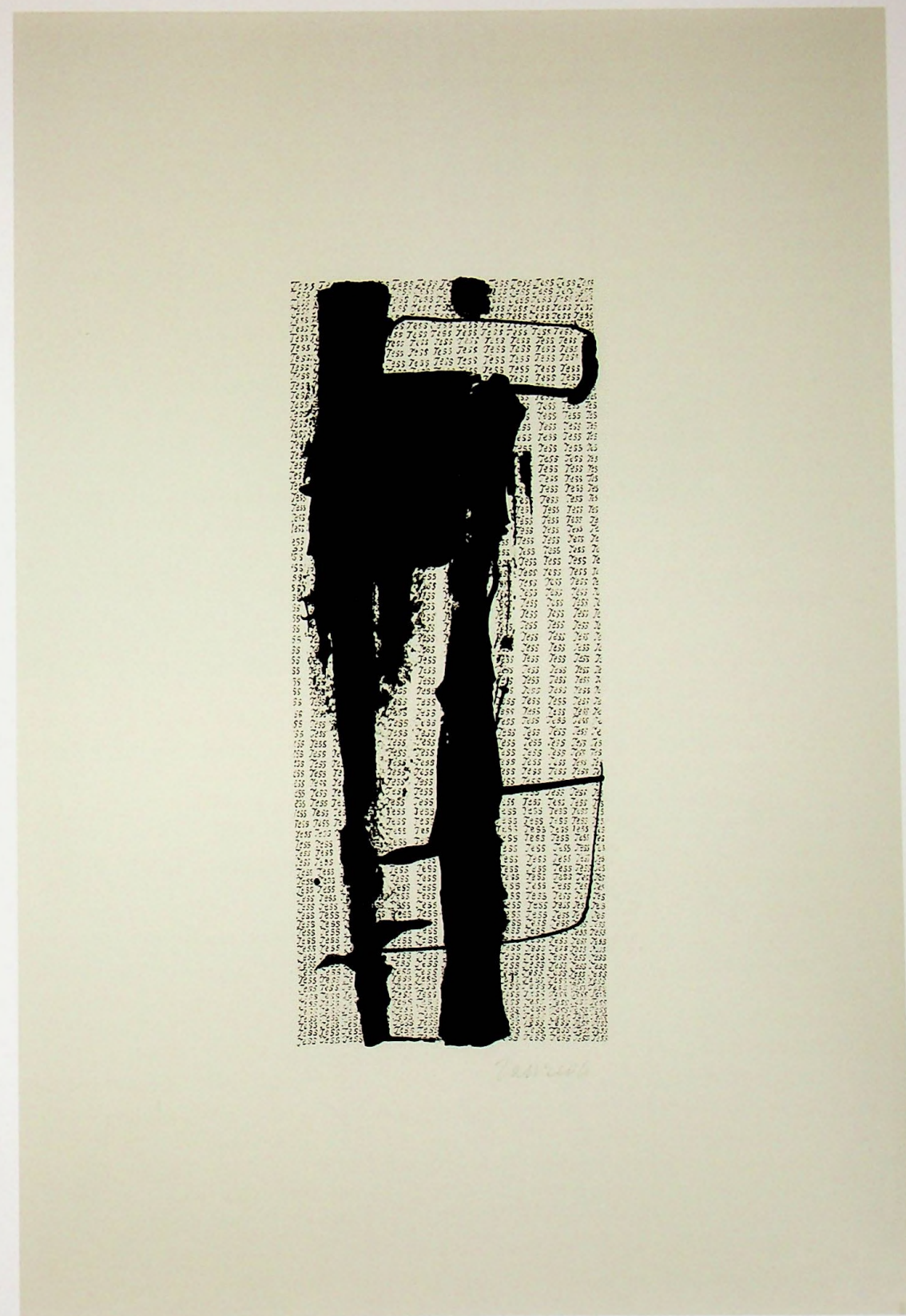
mori
rodo
nica
pren
ezin
sunc
elen
etaf
slič
poto
omet
anos
šumč
najč
iron
esmi
inij
uvir
ijeci
suda
Pran
mra
novi
rodi
nast
sreć

emin
asni
aznc
ničk
inon
tren
noga
besn
rveć
spon
ovih
jave
stup
enon
moje
renu
stot
suvi
enju
tovo
birk
illog
etim
java
epil
azno

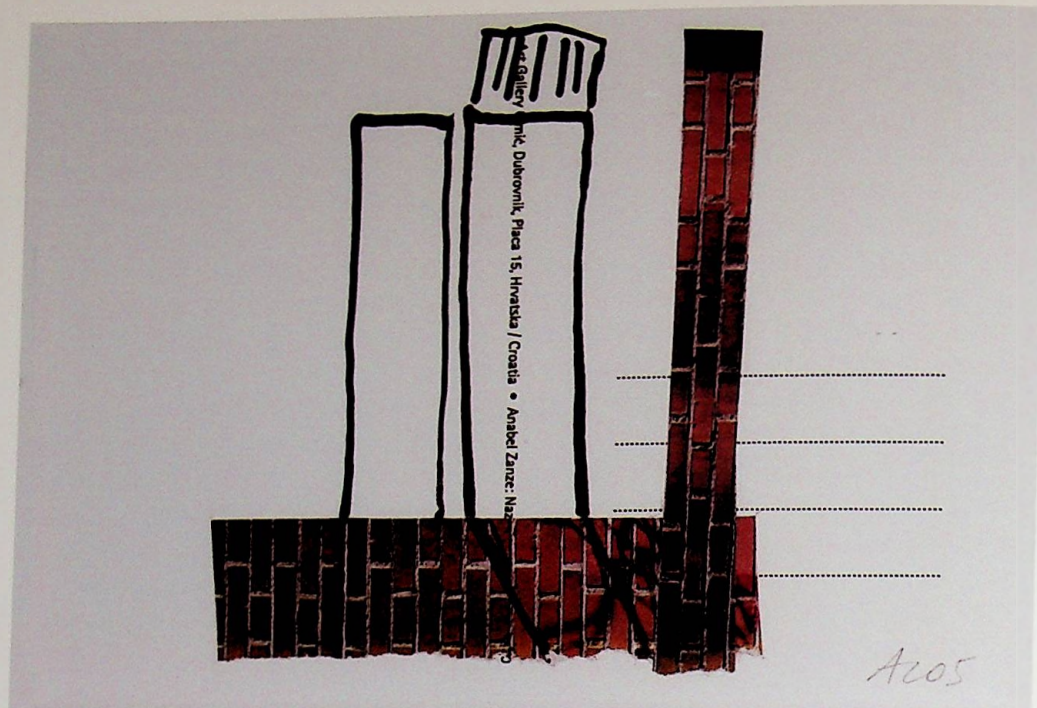
nuca
ečmi
dalj
tros
irič
anos
naše
niza
arac
lovu
ksiji
naili
mija
ošic
sati
lika
erit
bije
krat
nara
nime
iron
kono
ljub
broj
arno

Dva eseja, 2005.

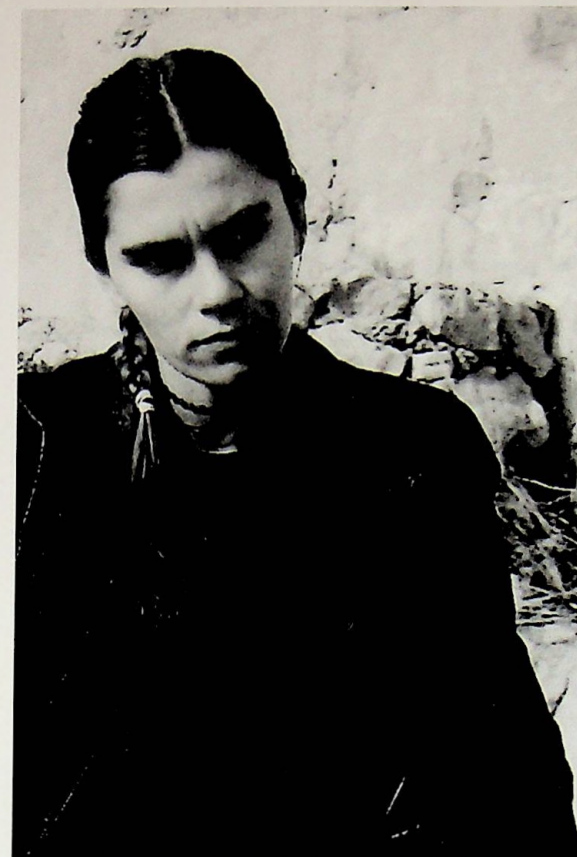
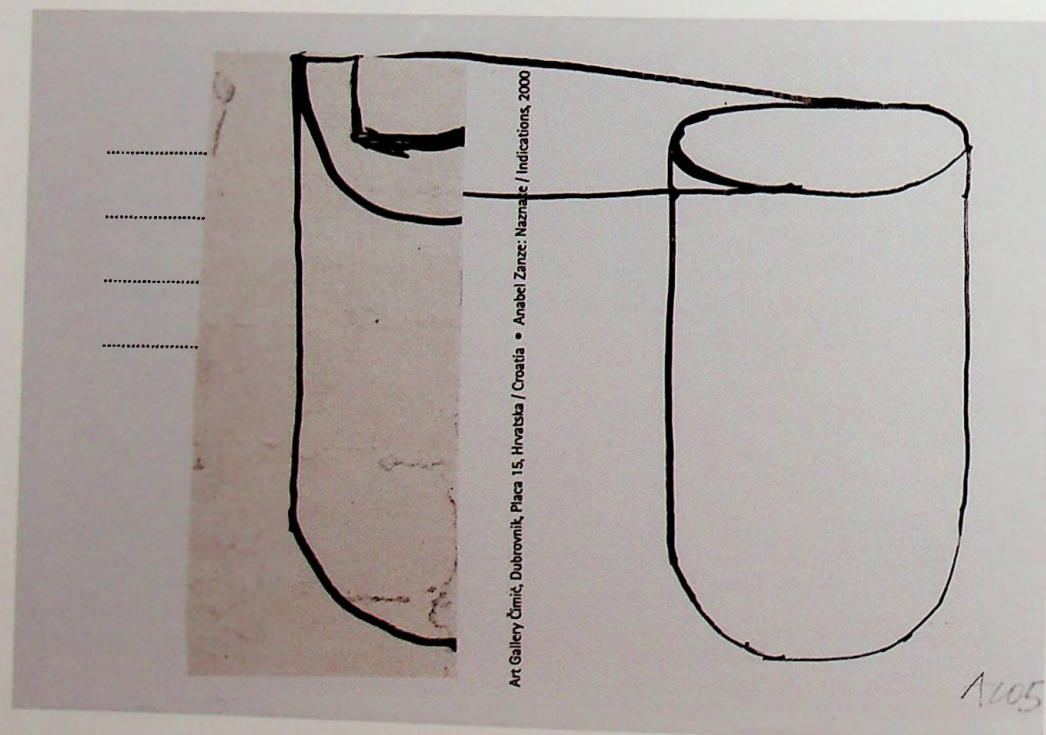

Tess A3 I, 2006.

Pozivnica NS I, 2005.

Pozivnica NS II, 2005.

Anabel Zanze

Rođena je 5. prosinca 1971. u Dubrovniku, gdje je pohađala osnovnu i srednju školu (prirodno-matematičkog smjera). Ujesen 1991. upisala je Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu i diplomirala 1996. u klasi prof. Ante Kuduza. Samostalno je izlagala 1994. u Galeriji Kovačka 3 u Dubrovniku; 1995. u Salonu "Galić" u Splitu; 1996. u Galeriji Kovačka 3 u Dubrovniku; 2000. u Galeriji Sebastian u Dubrovniku; 2004. u Art Gallery Čimić u Dubrovniku te na više skupnih izložbi. Od godine 1998. do 2004. radi kao likovni pedagog na osmogodišnjim školama u Dubrovniku. Ujesen 2004. preselila u Zagreb.

Adresa:
Anabel Zanze
Zagreb, Hrvoja Macanovića 57
tel: 36 90 415

IZLOŽENI RADOVI

Uvodno

1. Nit, 1997, crtež, kolaž/papir, 460x358 mm
2. Beuys, 2002, kolaž/papir (395x295)+(395x295) mm
3. Lulice, 2002, crtež/papir, 400x335 mm
4. Svjetiljka, 2002, crtež, kolaž/papir, 316x238 mm
5. Diagnosis, 2002, crtež, kolaž/papir, 400x295 mm
6. Petlja, 2004, crtež, kolaž/papir, 228x152 mm

Ulja/platno, 1000x1500 mm

7. Omnibus, 2004.
8. Horizontalna, 2004.
9. Citat, 2005.
10. Dva eseja, 2005.

Ulja/platno, 810x650 mm

11. Četiri stupca, 2004.
12. Desni blok, 2004.
13. Ekran II, 2004.
14. Tess, 2004.

Ulje/platno, 600x500 mm

15. Stranica, 2000.

Ulja/platno, 500x600 mm

16. Naznake I, 2000.
- 17-19. Naznake II-IV, 2006.

Kolaži/papir, 1000x700 mm

20. Tekstura E, 2002.
21. "n", 2003.

Crteži, kolaži/papir, 1000x700 mm

22. Naprava I, 2005.
23. Naprava II, 2006.
24. Naprava III, 2006.
25. Stroj u pejzažu, 2006.

Crteži, kolaži/pozivnica, 150x100 mm i 100x150 mm

- 26-36. Pozivnica I-XI, 2005.

Crteži/pozivnica, 150x100 mm i 100x150 mm

- 37-40. Pozivnica XII-XV, 2005.

Kolaž/papir, 295x208 mm

41. Hrvojeve stranice I, 2005.

Crteži/reprodukcija na papiru, 420x297 mm

- 42-51. Tess A 3, I-X, 2006.

Izdavač / Publisher
**KULTURNO
INFORMATIVNI CENTAR**
Zagreb, Preradovićeve 5
tel. 01/48 10 714

Za izdavača / For the publisher
Goran Pavletić

Urednik kataloga / Editor
Milan Bešlić

Savjet galerije / Gallery Council
Stanko Jančić
Igor Zidić
Milan Bešlić
Nikola Koydl
Eugen Kokot
Andrej Smrekar
Dominique Narran

Likovni postav izložbe /
Exhibition set-up
Igor Zidić

Fotografije / Photographs
Goran Vranić

Dizajn / Design
Sting design, Zagreb
Antun Zidić

Na naslovnici / Front page
Dva eseja (detalji), 2005.

Priprema i tisak / Prepress & Print:
Art studio Azinović, Zagreb

Naklada / Edition
300 primjeraka / copies

Zagreb, svibanj / lipanj 2006.

Izložba je ostvarena sredstvima
Gradskog ureda za kulturu
Grada Zagreba

GALERIJA FORUM

HR - 10000 Zagreb
Teslina 16
tel. 01/48 10 710